

Kotrmelce vědeckých tvrzení o horských smrčínách Šumavy

- cca do r. 2001: jsou to **unikátní klimaxové horské smrčiny** (tj. již od 1100 m, později od 1200 m) a proto jsou jako „posvátné nedotknutelné“ a nutno je neúprosně chránit

- po r. 2006: jedná se o **nepřirozené porosty - obvykle 3x vysazované smrčiny**, které je nutno bezzásahovou kůrovcovou disturbancí co nejrychleji nahradit přirozenými porosty. „Povedlo se“ tak zlikvidovat pralesová torza a nejstarší smrky a „rozjet“ aridizaci díky likvidaci hřebenových smrčín v délce 40 km

- po r. 2016: **horské smrčiny (nad 1150 m) jsou na třetině ploch přirozené**, tj. člověk na nich nikdy nezasahoval (účelová proklamativní fabulace: „*Šumava představuje unikát s hlediska střední Evropy, neboť je územím, kde člověk nikdy nezasahoval, obvykle jednou za století nastává velká kalamita, kterou způsobí většinou orkány, avšak pak se les dokáže zregenerovat i bez lidského zásahu.*“
V. Čada, ČZU Praha

Pokud budeme sledovat přirozenost, tak plochy karů ledovcových jezer: Černé, Čertovo, Laka a Prášílské a extrémní svahy nad 60°, pak na několika stovkách ha je možno s tím zčásti souhlasit, přičemž historicky docházelo k úpravám morénových uzávěrů a v některých lokalitách (Prášílské jezero, Prameny Vltavy) došlo po roce 2007 ke „kosmetickým úpravám“ např. „bavorským řezem“. Střední Evropa ovšem není pouze ČR, ale také Slovensko, SRN a Rakousko - jak snadno, jednoduše a unikátně dochází k blamování české společnosti nepravdivými prohlášeními některých našich vědců.

Toto vše místní Šumavák, ale i racionální návštěvník běžně ví (bez ideologických zúžených pojetí, které postrádají celostních / holistických pohled), **zásadní problém je s masivní propagandou ideologie** (dnes obvykle raději bez uvedení redaktora, pouze s označením ČTK), **směřující k prosazení hazardní bezzásahové výroby virtuální divočiny na většině ploch všech (i navrhovaných) národních parků v kulturním území České republiky, bez ohledu na vzrůstající stresové faktory klimatických změn.**

Zobecňovat plošnou úspěšnost přírodní obnovy rozvrácených horských smrčín je lživé, neboť ty se obnovují pouze lokálně za předpokladu,
- že latentní semenáčky rostly již v podrostu dospělé smrčiny („banka zmlazení“)
- že se jedná o místa orograficky či porostově chráněná před vysušnými a prudkými větry.
V některých „návštěvních“ lokalitách došlo k záměrným dosadbám (prameny Vltavy).

Níže pak jsou potenciální smrkové bučiny, dnes ale s převažujícími smrky, kde prosazení bezzásahovosti je již zcela fatální: výsledkem je aridizace / vysušování území a vznik degradovaných lesostepních formací a ekologicky neudržitelného vývoje ! Stačí prostudovat bezzásahový vývoj úžasných biotopů v mediteránním Středozeří směrem k makchiím a polopouštím, ke kterému se klimaticky přibližujeme.

Problémem je, že často ani aplikovaní, natož teoretičtí biologové nedokáží spolupracovat s přírodou a tedy světově vědecký asistenční ekosystémový management jim ni neříká.
V nejzávažnějších koncepcích vývoje života by měla být prvořadá zodpovědnost a mravnost (ne kariéra a lukrativní posty) .